

maaske gøre den afsluttende Bemærkning, jeg var inde paa. Jeg antager, den ærede Formand vil tilgive mig den Udtalelse. Jeg kunde tænke mig, at Regeringen stillede det saaledes op — jeg siger ikke, at den gør det —, men jeg kunde tænke mig, at Regeringen stillede det saaledes op, at først siger den til os: Skynd jer nu med Valgloven, lad os se at faa en rask lille Forhandling i Gang om Valgloven, saa skal vi overveje et hurtigt Valg. Saa skynder vi os som artige Børn meget med Valgloven og naar til Vejs Ende med den. Saa møder vi Statsministeren og siger: Nu er den Hindring af Vejen for Valg, og saa siger Statsministeren: Godt arbejdet, bitte Børn, I har gjort det rigtig godt, men nu har vi Grundloven tilbage. Og ved Hjælp af Grundloven kunde Statsministeren prolongere en Situation for Ministeriet, der gik langt ud over Genforeningstidspunktet. Ja, det kunde saamænd godt ende med, at vi først fik Valg i Maj Maaned eller deromkring. Nu er der mange Mennesker, der ønsker Valg à tout prix, jeg tror for Resten indenfor alle Partier. Der er utaalmodige radikale Mennesker hist og her, f. Eks. i Aalborg og i „Tilskueren“ endda et fremragende Medlem af det radikale Parti. Man mærker paa hver Linie i hans Artikel, at Pennen har brændt ham i Fingrene, han ønsker endelig at tilkendegive med saa ildfulde Udtryk som muligt: lad os hurtigt faa Valg og slippe denne fortvivlede Regeringssituation, vi har i Øjeblikket. Det læser man ud af hver eneste Linie. I Socialdemokratiet mærker man, hvorledes det brænder i Odense. Det brænder endogsaa saaledes, at Socialdemokratiet herinde har lavet en Brandmur mellem sig og Fænomenet i Odense. Der ønsker man ogsaa Valg straks, under alle mulige Omstændigheder hurtigst muligt, og indenfor Venstre raabes der ligeledes stærkt op om Valg straks, Valg med det samme, og indenfor det Parti, jeg tilhører, har vi akkurat det selv samme Fænomen. Dette er den ene Stemning, som er fremme. Den anden Opfattelse, som jeg selv vedkender mig at dele, gaar ud paa, at vi skal have en Valglov forinden, en retfærdig Valglov, der giver Vælgerne, hvad der tilkommer dem. Vil nu Ministeriet lette begge disse Opgavers Løsning, saa forsikrer jeg det om, at det kunde ikke gøre det paa nogen bedre Maade, end hvis Statsministeren, i Stedet for almindelige Talemaader, som Svar paa min Forespørgsel nu i Dag sagde: Nu vel, naar I til Vejs Ende med Valgloven, lover jeg at udskrive Valg saa hurtigt, som disse Valg kan udskrives inden Genforeningsdagen, som

alle er enige om vil falde en Gang i Marts Maaned. Gjorde Statsministeren dette, vilde han derved lette denne Lovs Vej paa Rigsdagen, og saa vilde han samtidig dermed skaffe en klar Valgsituation til Veje. Hvis jeg skal give et præcist Udtryk for den Stemning, som jeg tror betager næsten hele det danske Folk i Øjeblikket, saa er det dette: Vi ønsker Valg, vi ønsker snarligt Valg, vi ønsker Valg, inden Genforeningen finder Sted.

Statsministeren (Zahle): Saa snart Valgloven og Grundloven er vedtagne, bliver der udskrevet Valg. Jeg gaar ikke med til at udskrive Valg, forinden Grundlovs- og Valglovsændringerne er vedtagne. Fra Ministeriets Side vil der blive gjort alt, hvad der staar i dets Magt, for at fremme Vedtagelsen af Grundlovsændringen og Valglovsændringen. Det hjælper imidlertid ikke meget, at jeg afgiver denne Erklæring, hvis det ærede Medlem ikke tror mig, naar jeg afgiver den (*Asger Karstensen*: Jeg har ikke udtalt, at jeg ikke tror paa den). Det ærede Medlem har opstillet som en Formodning, at man kunde tænke sig (*Asger Karstensen*: Jeg synes, jeg var fri for Insinuationer i min Tale) Det var netop en Insinuation, der blev fremsat (*Asger Karstensen*: Absolut ikke). Saa gaar jeg altsaa ud fra, at det ærede Medlem tror mig paa mit Ord, naar jeg siger, at Ministeriet vil gøre alt, hvad der staar i dets Magt, for at Valglovsforhandlingen kan blive fremmet saa hurtigt som muligt, og for at det samme kan blive Tilfældet for Grundlovsændringens Vedkommende; og saa snart Valglovs- og Grundlovsændringerne er vedtagne, bliver der udskrevet Valg. Om dette kan blive før eller efter, hvad det ærede Medlem kalder Genforeningsdagen — jeg ved ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem mener, maaske den endelige Afstemningsdag i Sønderjylland —, kan jeg jo ikke sige, da jeg ikke ved, naar disse Forslag bliver vedtaget. Men saa meget kan man vel anse for givet, at det i hvert Fald er noget, der, hvis der er god Villie fra Rigsdagens Side, kan finde Sted, saa betimeligt, at Valg kan være foretaget og en ny Rigsdag traadt sammen og en af dette udgaaet Regering traadt til, inden den endelige Overtagelse af Suveræniteten over den danske Del af Slesvig finder Sted.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (*Asger Karstensen*) drog ogsaa mig frem i Spørgsmaalet